

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
2. de minister voor Immigratie en Asiel,
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 17 november 2010 in zaak nr. 09/44957 in het geding
tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 november 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 november 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en de minister van Justitie opgedragen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen met inachtneming van deze uitspraak. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 december 2010, en de minister voor Immigratie en Asiel (thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 december 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De minister en de vreemdeling hebben ieder een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: zijn rechtsvoorgangers. Omdat artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven, en de inhoud van de verleende bescherming thans is geïmplementeerd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), zal in de overwegingen slechts die bepaling van de Vw 2000 worden genoemd.

Het hoger beroep van de vreemdeling

2.2. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond.

Het hoger beroep van de minister

2.4. In de eerste grief betoogt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet in geschil is dat de vreemdeling afkomstig is uit in Zuid- en Centraal-Somalië. Niet in geschil is slechts dat de vreemdeling is geboren en getogen in Met het oog op de toepassing

van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 is echter uitsluitend van belang waar een vreemdeling tot zijn vertrek naar Nederland heeft gewoond en niet waar hij is geboren en getogen, zo blijkt volgens de minister uit de jurisprudentie van de Afdeling.

2.4.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 11 november 2010 in zaak nr. 201005898/1/V2; www.raadvanstate.nl) dient bij de beoordeling of in het land dan wel, in voorkomend geval, het gebied waaruit een vreemdeling afkomstig is, zich een situatie voordoet als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, te worden uitgegaan van het land dan wel het gebied waar de desbetreffende vreemdeling voorafgaand aan zijn vertrek zijn normale woon- en verblijfplaats had.

2.4.2. Wat de overweging van de rechtbank over datgene wat de minister wel en niet heeft betwist, betreft, berust de aangevallen uitspraak op een onjuiste lezing van het van het besluit deel uitmakende voornemen. De minister heeft immers uitsluitend niet betwist dat de vreemdeling is geboren en getogen in . Anders dan de rechtbank heeft overwogen, heeft de minister wel degelijk betwist dat hij zich op het standpunt zou hebben gesteld dat de vreemdeling vóór haar komst naar Nederland in Jowhar heeft verbleven. De grief slaagt.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen de minister overigens heeft aangevoerd, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit worden getoetst in het licht van de daartegen door de vreemdeling aangevoerde beroepsgronden, voor zover deze nog bespreking behoeven.

2.6. In beroep voert de vreemdeling aan dat de situatie in Somalië moet worden aangemerkt als een situatie als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3 van de Vw 2000. Ter staving van haar betoog heeft zij een analyse van de humanitaire situatie in Somalië van april 2010 van de Verenigde Naties, een samenvatting van een persconferentie van de UNHCR van 28 mei 2010, een artikel van Human Rights Watch van 22 juli 2010 en een samenvatting van de Eligibility Guidelines Somalië van de UNHCR van 5 mei 2010 overgelegd. Voorts heeft zij een beroep gedaan op het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake Somalië van oktober 2009.

2.6.1. De minister heeft zich op het standpunt gesteld dat niet geloofwaardig is dat de vreemdeling voorafgaand aan haar vertrek uit Somalië in heeft verbleven. Samengevat weergegeven is de minister voorts van mening dat de stukken waarop de vreemdeling zich heeft beroepen voor haar stelling dat zich in Somalië een situatie voordoet als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000, voornamelijk betrekking hebben op de situatie in dat gehele gebied.

2.6.2. Mede gezien de uitspraken van de Afdeling van 9 september 2010 in zaken nrs. 200908517/1/V2, 201001112/1/V2 en 200906039/1/V2 en de uitspraak van 1 oktober 2010 in zaak nr. 201002855/1/V2; www.raadvanstate.nl, doet zich de in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 bedoelde situatie niet in alle delen van Zuid- en Centraal Somalië voor. De door de vreemdeling ter staving van haar beroep op dit artikel overgelegde stukken leiden niet tot een ander oordeel. De onder 2.4.1. vermelde jurisprudentie in aanmerking genomen, dient de vreemdeling derhalve aannemelijk te maken uit welk deel van Zuid- en Centraal-Somalië zij afkomstig is. Nu niet kan worden gezegd dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet geloofwaardig is dat de vreemdeling, zoals zij stelt, afkomstig is uit I , is zij daarin niet geslaagd. De beroepsgrond faalt.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 17 november 2010 in zaak nr. 09/44957;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

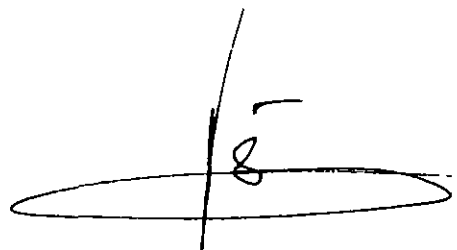
w.g. Wolff
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 juli 2012

238.

Verzonden: 11 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser